

เทศน์เช้า วันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรมนะ สัจจะธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประเสริฐที่สุด ประเสริฐมากๆ เหนือโลกเหนือสงสาร เหนือวิญญูะ ไม่มีสิ่งใดเปรียบเทียบกับได้ เหนือกาลเวลา เหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

แต่พวกเราอยู่ในกาลเวลา พวกเรา ปฏิทินวันนี้วันปีใหม่ไทย วันปีใหม่ไทย รัตนโกสินศก ประมาณ ๒๕๐ ถ้าวันปีใหม่ๆ เวลาวันปีใหม่ ปีใหม่ของเรา ปีใหม่ของเรา เรากลับบ้านกลับบ้าน เรือวันสงกรานต์เราไปขอพรจากพ่อจากแม่จากปู่ย่าตายายของเรา การขอพร การถือผู้เฒ่าผู้แก่ เป็นที่เคารพบูชา นี้วัฒนธรรมไทยๆ

วัฒนธรรมไทยมาจากไหน วัฒนธรรมของพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนา อาวุโสกัน เต คนที่ผ่านโลกมามากที่มีสติปัญญา เป็นที่ปรึกษา เป็นที่พึ่งที่อาศัย

คนที่ผ่านโลกมามากแต่จิตใจของเขาต่ำต้อย จิตใจต่ำต้อยก็ให้เขารู้จักตัวของเขาเอง ถ้า รู้จักตัวของเขาเอง นี้วันสงกรานต์ เวลาจะเดินทางนะ เมาอย่าขับๆ ต้องให้เขารู้จักตัวของเขาเอง ถ้ารู้จักตัวของเขาเอง เขาจะไม่สร้างความเดือดร้อนให้คนอื่น

ถ้าเขาไม่รู้จักตัวเขาเอง เขาค่อม เขาเอาแต่ความสะดวกสบายของเขา แล้วเขาก็ไปสร้างปัญหาให้กับสังคม การสร้างปัญหาให้กับสังคมเพราะอะไร เพราะตัวเองต้องการความสะดวกตัวเองต้องการความสบาย ตัวเองต้องการความรื่นเริง ตัวเองต้องการความพอใจของตน แต่ไม่เห็นหัวใจของสัตว์โลก

ถ้ามันเห็นหัวใจของสัตว์โลก เห็นใหม่ ขวัญและกำลังใจ ถ้าขวัญกำลังใจ เรากลับบ้าน กลับเรือของเรา เราไปขอพรพ่อแม่ปู่ย่าตายายของเรา ถ้าเราไปกราบไหว้บูชานะ พ่อแม่ปู่ย่าตายายที่เสียชีวิตไปแล้ว วันสงกรานต์ๆ เป็นประเพณีไทย เขาเอากะตุ๊กเอามาทำความสะอาด เอาไปซักล้างสุกๆ แม้แต่คนที่ตายไปแล้วเรายังเคารพบูชา เรายังระลึกถึงเลย

นี่ไง วัฒนธรรมไทยๆ วัฒนธรรมไทยเป็นวัฒนธรรมที่ยิ่งใหญ่ วัฒนธรรมไทยเป็นวัฒนธรรมที่มีคุณค่า มันเป็นวัฒนธรรมไทย แต่วันสงกรานต์ สงกรานต์มันมีอยู่ที่ทั่วเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้

ตั้งแต่สิบสองปีมานานับถือพระพุทธศาสนา มันเป็นวัฒนธรรมที่สะสมมา สะสมมาสิ่งใดที่ดั่งามขึ้นมา เราควรจะระลึกได้ เราเป็นคนชนชาติใดเกิดในเมืองไทย

เรานี่สัญชาติจีน พ่ออพยพมาจากเมืองจีนเลยแหละ แต่เราเกิดที่นี่ เราเกิดที่นี่ เรา รู้คุณของแผ่นดิน เรา รู้ถึงสิ่งที่เราได้ร่มโพธิ์ร่มไทร เราได้อาศัยสิ่งนี้มา เวลาศึกษาแล้วมันชื่นใจ วัฒนธรรมทั่วโลกเราไปศึกษาแล้วเราก็ปลื้มใจเราก็ดีใจของเรา เราเคารพวัฒนธรรมของเขา เราเคารพเขาณะ เราเคารพเขาเพราะอะไร

เพราะพ่อแม่ปู่ย่าตายายเขาเชื่อกันมาอย่างนั้น ภูมิประเทศเป็นอย่างนั้น เขามี วัฒนธรรมของเขา เราควรเคารพวัฒนธรรมของเขา แต่มันคนละภูมิภาค คนละภูมิประเทศ วัฒนธรรมก็แตกต่างกัน พ่อวัฒนธรรมแตกต่างกัน เราควรเคารพวัฒนธรรมของเขา ควรเคารพ น้ำใจของเขา ควรเคารพสิ่งที่เขานับถือบูชาของเขา

แต่ถ้าเรานึกถึงพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอน พวกเราไอ้พวกขี้ทุ๊กขี้ขี้ยาก จะวัฒนธรรมสิ่งใด จะนับถือสิ่งใดก็แล้วแต่ มันทุ๊กขี้มันยากทั้งสิ้น

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนนะ เทวเม ภิกขเว ทางสองส่วนไม่ควรเสพ เราไม่ควรเสพ เราขวนขวาย เรากระทำของเรา แต่เราทำของเราไม่ได้ใช่ไหม ถ้าเราทำของเราไม่ได้ อทาสิเม อทาสิเมฯ เวลาคนเราทำสิ่งใดไม่ได้ เราสิ้นชีวิตไป อย่าเสียใจ อย่าคร่ำครวญ อย่าพรีรำพึงไร เราทำคุณงามความดี

เวลาอุทิศส่วนกุศลเราทำคุณงามความดี เราต้องการให้ทุกคนประสบความสุข เรากลับบ้านกลับเรือนของเรา ปู่ย่าตายายของเรา ผู้เฒ่าผู้แก่ให้อบอุ่น ใ้คนในบ้านของเราให้เคารพ บูชากัน ให้ฟังกันๆ เขาจะพูดอะไร ขอฟังเขาก่อน ฟังเขา ฟังเขาเพราะอะไร เพราะประสบการณ์ของเขา

คนเราประสบการณ์มันยังอ่อนด้อย เห็นใหม่ ในพระพุทธศาสนา ผู้รัตตัญญูๆ ผู้ที่ผ่านโลกมามาก ผู้ผ่านโลกมามากเขาเห็นมามาก เขารู้มามาก

ไอ้พวกที่แบบว่าดูผู้ใหญเป็นไดโนเสาร์ๆ นะ มึงอย่าแก่นะ พอมึงแก่มามึงก็จะพูดแบบเขานั่นแหละ เวลาคนเป็นวัยรุ่นนะ เราก็อ้วผู้ใหญชักช้าไม่ทันใจๆ เวลาเฒ่าแก่เฒ่าขึ้นมาเฒ่าจะโดนลูกเฒ่าย้อนศร

นี่พูดถึงเวลาเคารพบูชากันในบ้านในเรือนของเรา เราฟังเขา เราฟังเขา ฟังเขาแล้วเรามีสติปัญญา มันเป็นไปตามวัย วุฒิภาวะของเขา วุฒิภาวะของเขา เราดูแลของเขา

นี่ไง เราถึงกลับบ้านกลับเรือนเราไปหาพ่อแม่ปู่ย่าตายายของเราไง ถ้าเราไปหาพ่อแม่ปู่ย่าตายายของเรา ความรักอันยิ่งใหญ่ ความรักของพ่อแม่เป็นความรักที่สะอาดบริสุทธิ์ เป็นความรักที่ไม่หวังผลตอบแทน

ไอ้เพื่อนๆ มึงระวังมันพลิกแพลงมันปลิ้นปล้อน หมัดตัวทั้งนั้นนะ

พ่อแม่ สิ่งที่น่าไว้วางใจได้ สายเลือดนั้นนะ แต่มันสายเลือด นี่พูดถึงทางโลกนะ

แต่ทางธรรมๆ ทางธรรมขึ้นมา สิ่งที่ว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาไปเทศน์โปรดพระเจ้าสุทโธทนะ ไปเทศน์นางพิมพา ไปเทศน์สามเณรรักษา

เวลานางพิมพาให้สามเณรรักษาขอทรัพย์สมบัติฯ ขอรักษาบัลลังก์

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาพิจารณาเลยว่า ขอรักษาบัลลังก์แล้วเขาก็ต้องไปปกครอง มันเป็นความทุกข์ความยาก ถ้ารักษาบัลลังก์ อยากรจะได้อะไรสิ่งใด เห็นไหม

“สารีบุตร บวชให้รักษา”

เวลาสามเณรรักษาบวช เป็นสามเณรองค์แรกของโลกที่เป็นพระอรหันต์ นี่ให้อริยทรัพย์ให้สัจจะให้ความจริง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้ให้รักษาบัลลังก์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ให้ครองราช องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ประพฤติปฏิบัติ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้องการให้พ้นจากทุกข์ๆ ใจ

นี่ก็เหมือนกัน พระพุทธศาสนา วันนี้วันสำคัญของชาติเลย สวัสดิ์ปีใหม่ แต่ปีใหม่มันเป็นปฏิทินไง แต่ความทุกข์ความยากในใจของเราละ ความทุกข์ความยากของเรา นี่ไง วันสำคัญของเรา เรากลับบ้านกลับเรือนของเรา กลับบ้านกลับเรือนเพื่อความอบอุ่น เพื่อความมั่นคง ขวัญและกำลังใจ เราขอให้มีความสุข ขวัญที่ดี ถ้าขวัญที่ดี

มนุษย์มีโรคประจำตัวในหัวใจทุกๆ คน โรคกลัว มั่นกลัว มั่นหวาดวิตก มั่นกังวล มั่นทุกข์ มั่นร้อน โรคประจำตัวเลย โรคหวาดเสียว มั่นกลัวใจ มั่นกลัวความเปลี่ยนแปลงไง มั่นกลัวอนาคตไง มั่นกลัวสิ่งที่ไม่ถึงใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอน อดีตอนาคตแก้กิเลสไม่ได้ใจ ให้ปัจจุบัน ปัจจุบันนี่ไง

ปัจจุบันนี้ ขวัญและกำลังใจๆ เราจะเผชิญสิ่งใดก็แล้วแต่ พ่อแม่ปู่ย่าตายายของเราเป็นผนังเป็นกำแพงค้ำยันเราอยู่นี่

แล้วถ้ามันเป็นเรื่องศาสนา เรามีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ค้ำยันจิตใจของเรา ค้ำยันเราเชื่อในรัตนตรัย แก้วสารพัดนึกๆ ใจ เรานึกได้อะไร นึกได้มากน้อยแค่ไหนใจ เวลาพระบวชมานี่นึกอะไร นึกวันพันทุกข์ อยากพ้นจากกิเลสเลย

ถ้าอยากพ้นจากกิเลส มาเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา มาตัดแปลงใจของตนๆ แล้วเอาใจที่เหน็ดมาตัดแปลง เวลาตัวเอง ใจของตนก็หาไม่เจอ สมาธิก็ทำไม่เป็น ว่างๆ ว่างๆ ว่างๆ อวกาศมันก็ว้าง ว่างๆ นี่ไร้สาระมาก

ถ้ามันมีสติสัมปชัญญะ ตัวเรามีความรู้สึก ความปล่อยวาง นี่มันเป็นอิสระ นี่เป็นความว่างจริง ถ้าเป็นความว่างจริงมันต้องมีสติสัมปชัญญะ มันรับรู้ได้ใจ

ใจของเราว่างๆ คุณสิ เรากินข้าวอิ่มแล้วมันอิ่มในกระเพาะเรา มันมีความอิ่มเอมในใจของเราใช่ไหม เรามีทรัพย์สมบัติที่เป็นของเรา เรามีความสุขมีความพอใจของเราใช่ไหม

ใจนี้ว่างๆ มีความสุขไหม ว่างๆ รู้จักตัวมึงหรือเปล่า ว่างๆ มึงคุมสติได้ไหม ทำดีทำชั่วได้ไหม

คนแค่ทำสมาธิได้ๆ นะ เห็นไหม ดุสิต พระในสมัยพุทธกาล เวลาโยมเขาจะไปทำบุญ ไม่เห็นพระสักองค์เลย ไปถามผู้ที่อยู่วัดเขาบอก เคาะระสังสิ พอเคาะระสังสิ พระเดินมาแต่ละที่อยู่ แต่ละกุฏิของตน

โอ้ย! เขาเห็น จะไปฟ้องพระพุทธเจ้าแล้วแหละ แสดงว่าพระนี่ไม่ถูกกัน ไม่คุยกัน ไม่ชุมนุมกัน ไปฟ้องพระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าว่า นั่นนะสุดยอดพระ เขาวิเวกเขาปิดปากของเขา เพราะอะไร เพราะใจของเขา เขามีสติปัญญาจะรักษาใจของเขาได้ เขามีความสุขของเขาได้ นี่มีความสุขของเขาได้

การแสวงหา การทำสมาธิ เขาไม่คลุกคลีกัน เขาไม่สูมหัวกัน เขาไม่นินทากัน เขาไม่เอาเพื่อนเอาไฟข้างนอกเข้ามาเผาใจของตน ในใจของเรา ความรู้สึกนึกคิด กิเลสถ้ามันบีบคั้นขึ้นมา มันก็ฟูในใจของเรามากพออยู่แล้ว ยังต้องไปกว้านเอาเพื่อนเอาไฟไปเอาความทุกข์ของเขา มาทับถมใจเราอีกทำไม

ทุกคนมีความทุกข์มาทั้งนั้นนะ เวลาหันหน้าเข้าหากันให้ระบายถึงความทุกข์ ฟังไม่ทันนะ ไม่รู้จะฟังทุกข์ของใครก่อน แล้วทุกข์ของเราก็มหาศาลเลย

นี่มีสติสัมปชัญญะยับยั้งมันไว้

หลวงตาท่านสอนนะ สติ แม้แต่พายุร้ายขนาดไหนนะ มันยังสามารถกั้นได้เลย เวลาพายุมันมาขนาดไหน สติสัมปชัญญะ ฝ่ามือสามารถกั้นพายุได้เลยละ

สติสัมปชัญญะของเราถ้ามันรู้เท่าทันความคิดของเรานะ ถ้ารู้เท่าทันความคิด ความคิดมันเกิดดับๆ เกิดดับไปพร้อมกับสัญญาอารมณ์

สัญญาอารมณ์คือความคิดดีคิดร้าย ถ้าความคิดมันเกิดดับๆ ความคิดมันธรรมชาติของมัน มันเกิดดับอยู่แล้ว ถ้ามันเกิดดับอยู่แล้ว แต่มันเกิดขึ้นมาด้วยความทุกข์ความยาก มันเกิดมาด้วยความบีบคั้น มันเกิดด้วยความน้อยเนื้อต่ำใจ มันเกิดมาไง

แต่ถ้ามันเป็นคนที่มีสติปัญญาเป็นศากยบุตรพุทธชิโนรสนะ เวลามันเกิดมามันเกิดด้วยความภูมิใจ เราก็ได้เกิดเป็นมนุษย์ เราจะทำความดีตลอดชีวิตเลย เราได้เกิดเป็นมนุษย์ เรามา

ทันองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรามีโอกาสได้ประพฤติปฏิบัติ อู๋ย! เรามีโอกาสมาก คุณสิ
คนสังคมทางโลกเขาใช้ชีวิตของเขาล้มละเลเทเมา เราคนเดียวที่จะเข้าทางจงกรม เราคนเดียว
นี่ถ้ามันคิดได้อย่างนี้มันคิดดี ความคิดเหมือนกันแต่มันคิดมาจากธรรมะ คิดมาจากอำนาจ
วาสนาบารมี คิดมาจากคนที่มีสติปัญญาที่มันเห็นคุณค่า เห็นคุณค่าของหัวใจของตนไป

หัวใจ จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เวลาเกิดเป็นมนุษย์ โลกีย์ปัญญา ปัญญาของโลก
โลกเกิดมามีกายกับใจๆ จิตวิทยาเขารู้ จิตวิทยาสามารถจะควบคุมอย่างไร คนที่เรียนความ
มั่นคง เขาจะคุมมือบอย่างไร มีอบจตุตถ์อย่างไร ถ้ามีอบจตุตถ์แล้วมันสั่งได้เลย คนเหมือนวัว
เหมือนควาย

เวลามือบมันจตุตถ์แล้วมันชักนำไปได้ทั้งสิ้น แล้วสิ่งที่น่ากลัวที่สุดเวลามือบมันคิดแล้ว
เราคุมไม่ได้ นี่เป็นสิ่งที่น่ากลัวที่สุด นี่กายกับใจๆ ใจมันอยู่ไหน ทำไมต้องเป็นเหยื่อของเขา
ทำไมมันไม่มีสติปัญญาสามารถแยกแยะได้เลยอะไรดีอะไรชั่ว ถ้ามันมีสติสัมปชัญญะสามารถ
แยกดีและชั่ว มันมาจากไหน มันมาจากนี้ไง

วันนี้วันสำคัญของชาติ เป็นวันสงกรานต์ เราต้องการขวัญและกำลังใจ ขวัญที่ดี มี
สติสัมปชัญญะที่ดี ถ้าขวัญของเราดี ชีวิตของเรา เราคิดเอง เราเห็นเอง ผิดชอบชั่วดี มันจะมี
อะไรเกินกว่าสมบัติของเรา

เราก็ปัจจัย ๔ ไข่ไหม มีข้าว มีบ้านอาศัย มีอาหาร มีที่หลบนอน ปัจจัย ๔ มันจะเอาอะไร
มากมายไปกว่านั้น ทำไมต้องให้คนมาชักมานำ คุณภาพชีวิตๆ ต้องกินต้องอยู่อย่างนั้น

เดี๋ยวนี้กลับมาแล้ว ผักสวนครัว รั้วกินได้ ให้เก็บผักออร์แกนิกกินกันนะ ไม่ไปเห่อตามเขา
แล้วนะ นี่ย้อนกลับมาเลย กล้วยา แยมซิงกันจะเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ มันของเก่าของแก่เรานั่นนะ
ของเดิมของชาติเรานี้แหละ ไปให้เขาชักจูงเชื่อตามเขาไป คุณภาพชีวิต หาเงินเกือบเป็นเกือบ
ตายเพื่อคุณภาพชีวิต ไม่รู้ว่าชีวิตใคร

ชีวิตของเราๆ ถ้าเรามีสติปัญญานะ ถ้ามีสติปัญญาแค่นี้ละ เราทำแค่นี้ละ มีขวัญ
กำลังใจอย่างนี้ละ ชีวิตของเราละ มันไม่กระเสือกกระสนดินรอนจนทุกข์ๆ ยากๆ จนเกินไป

แต่โดยธรรมชาติของสังขารมนะ ทุกข์เป็นอริยสัจ อริยสัจ ๔ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค ทุกข์ในพระพุทธศาสนา ทุกข์คือสิ่งที่ทนอยู่ไม่ได้ เราทนความกดดันในใจเราไม่ได้ เราทนกิรียา การนั่งอยู่ การนอนอยู่ การเดินอยู่อย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ ทุกข์คือความที่เราทนอยู่กับอริยาบถ เดียวไม่ได้

แต่โดยธรรมชาติของมนุษย์มันมีกิรียา มีการเปลี่ยนแปลง เราลุกนั่ง เราเปลี่ยนแปลงกัน จนเคยตัว เว้นไว้แต่วันไหนติดเตียง ถ้าวันไหนติดเตียงต้องจ้างคนมาพลิกนะ พลิกไปพลิกมา มันกดทับมันเนาหมดนะ

วันไหนติดเตียงจะเห็นคุณค่าของสุขภาพกายของเรา สุขภาพกายที่ยังลุกนั่งเดินได้อยู่เนี่ย มีคุณค่าๆ เงามองข้ามไปหมดเลยนะ มองข้าม อู๋! นู่นก็ดี นี่ก็ดี นู่นก็ดี

สุขภาพกาย สุขภาพจิต สุขภาพจิตที่ดี สุขภาพจิตที่ดีด้วยพระพุทธศาสนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ กราบธรรมนะ กตัญญูกตเวทิตะเป็นเครื่องหมายของคนดี คนที่มีบุญมีคุณกับเรา คนที่มีคุณกับชาติ คนที่ปกป้องชาติ คนที่รักษาชาติ เราขอบคุณเขาใหม่ คนที่คุ้มครองความมั่นคงของชาติที่ให้เราอยู่ร่มเย็นเป็นสุข เรามีอาชีพกันอยู่ทุกวันนี้เพราะอะไร เพราะว่าเรามีชาติ เรามีสังคม เราคิดถึงคุณเขาใหม่ นี่ไง ถ้ามีกตัญญูกตเวทิตะ เป็นเครื่องหมายของคนดี

เราไม่ใช่สัตว์นะ สัตว์มันก็ต้องมีพ่อแม่เหมือนกัน แต่สัตว์โดยสัญชาตญาณของมัน เราไม่ใช่สัตว์ เราเป็นมนุษย์ เราเกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนถึงคุณงามความดี ไง คุณงามความดี คุณงามความดีทำเพื่อใคร ก็ทำเพื่อหัวใจดวงนี้ไง

ถ้าหัวใจดวงนี้มันได้ซับแต่คุณงามความดีบ่อยครั้งเข้าๆ นะ เพื่อนมันจะพาไปทำความ ผิดพลาดมันก็ไม่เอานะ เราเองเราก็เมาอารมณ์เราพออยู่แล้ว ไม่ต้องไปเสพยาบ้าให้มันเมาไป อีกรอก เมาชีวิต เมากาลเวลา

เวลาคนเราเกิดมาร้อยปีเหมือนกันทุกๆ คน ทุกคนเกิดมามี ๒๔ ชั่วโมงเหมือนกัน แต่คนที่เขาเอา ๒๔ ชั่วโมงมาสร้างประโยชน์กับเขา เขาได้คุณงามความดีของเขา ในชีวิตของเขา เขาได้สร้างสมบุญญาธิการของเขา

ไฉ่เรา ๒๔ ชั่วโมงเหมือนกันนะ ผลาญให้มันหมดไปวันๆ หนึ่ง ซ้ำเวลาๆๆ ว่าเวลามันซ้ำเกินไป แต่ถ้ามันเลวทรามกว่านั้นมันก็ไปทำลายคนอื่นไฉ่

เวลา ๒๔ ชั่วโมงเหมือนกัน คนคนหนึ่งไปทำความชั่ว ใจที่ดีงามมันไปสร้างคุณงามความดี ไฉ่ใจ พันธุกรรมของจิตๆ

จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ สิ่งที่ได้เกิดเป็นมนุษย์ที่มีคุณค่า พระพุทธศาสนา กราบธรรมๆ เราเกิดเป็นมนุษย์เรามีรัตนตรัย พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระธรรมคือสังฆธรรม สังฆธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราพยายามประพฤติปฏิบัติขึ้นไป สร้างสมคุณงามความดีขึ้นมาเพื่อใจดวงนี้ให้ใจดวงนี้มันคงขึ้นมา

ขวัญ ขวัญและกำลังใจของหัวใจของเรา

เวลาครูบาอาจารย์ของเรา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านเป็นพระอรหันต์นะ นั้นนะยอดขวัญเลยละ เทวดา อินทร์ พรหมยังต้องมาพึ่งเทศน์ท่านนะ พึ่งเทศน์คือมาขอให้ท่านแจกแจกเรื่องจิตใจของเทวดา เทวดา อินทร์ พรหมนั้นนะ เวลาเขาติดขัดในใจของเขา เขาแก้ไม่ได้ เขารู้ไม่ได้หรอก

เขาจะรู้ได้แต่พระอรหันต์ เพราะพระอรหันต์นะ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค ทุกข์ สังขจะความจริง สิ่งที่เกิดมามีปฏิกิริยาของมัน สสารมันมีของมัน แล้วมันมีความซับซ้อนคือสมุทัย ตัดความทะยานอยาก แล้วใช้มรรคพิจารณาของมันนะ เวลามันนิโรธ มันขาด มันตัดกิเลส นี้กิเลสที่มันตัดออกไป มันขาดออกไปจากใจ นิโรธ การดับทุกข์

นั้นนะเทวดา อินทร์ พรหมเขามาขอพึ่งตรงนี้ ทำอย่างไรๆ แล้วเราเกิดเป็นมนุษย์นะ ในบรรดาสัตว์สองเท้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้ที่แสวงหาค้นคว้าสังขจะความจริงมาในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นหัวใจดวงแรก เทศน์ว่าการออกไป พระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรม พิจารณาไป องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรม กราบธรรมแบบนี้

วันนี้วันสำคัญของชาติ วันสงกรานต์ ถ้าวันสงกรานต์เรามาสร้างบุญกุศล มาวัดมาวาอุทิศกุศล สิ่งที่ได้เสียสละไปนี้เป็นทาน อุทิศส่วนกุศลปฐาตายาย ผู้ที่มีคุณกับชาติ กับโลก กับเรา เราอุทิศไป

เวลาญาติพี่น้องตายไปแล้วอย่าเสียใจ อย่าคร่ำครวญ ให้เธอระลึกถึง ทำคุณงามความดีแล้วอุทิศส่วนกุศลคุณงามความดีแบบนั้น

เราไปเจอสิ่งใดที่เป็นสุข สิ่งใดที่เป็นกุศล สิ่งใดที่เป็นคุณงามความดี เราอยาก让别人เห็นเหมือนเรา รู้เหมือนเรา เราอุทิศ อุทิศสิ่งนี้ไป อยากให้หัวใจเขาดีงามอย่างนี้ อยากให้หัวใจเขาได้สัมผัสอย่างนี้ ให้หัวใจเขาเจริญอกงามอย่างนี้ นี่คือการอุทิศกุศล

การอุทิศส่วนกุศลคืออุทิศสิ่งดีๆ สิ่งที่เราปรารถนาดี ความระลึกดี

เราอยู่ไหนก็แล้วแต่ เรามีพ่อแม่ปฐาตายายเป็นกำแพงเหล็ก เป็นกำแพงเครื่องค้ำชูเรา เราอุทิศส่วนกุศล ปฐาตายาย จิตวิญญาณที่ว่าเทวดา อินทร์ พรหมปกป้องคุ้มครองเรา ทำสิ่งที่ดีงาม ใครจะเชื่อไม่เชื่อ ช่างหัวมัน

“หลวงพ่อยามาโกหก นรกสวรรค์ไม่มี ประชาธิปไตย ทำจากมือทั้งนั้น เราคนเดียวที่เก่งกล้า”

เก่งกล้า มึงอย่าหยอหยงานะ มึงอย่าอับจนใจของมึงนะ นี่เวลาประชาธิปไตยไป มันเก่งแต่ปาก ในสโมสรสันนิบาตทุกคนใจว่าเหว่ ทุกคนใจที่เกิดขึ้นมาด้วยความทุกข์ประจำหัวใจ ทุกคนใจที่เกิด สิ่งมีชีวิตทั้งหมด อย่างมาพูด ไร้สาระ

ฉะนั้น เราเชื่อธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรายอมรับความจริงว่าเราก็มีความกลัว เราก็มีโรคกลัวเหมือนกัน เห็นไหม

เรามาสร้างบุญกุศลแล้วอุทิศส่วนกุศลให้กับญาติพี่น้องของเรา เจ้ากรรมนายเวร สิ่งที่ดีงามของเรา แล้วเพื่อประโยชน์กับเรา แล้วถ้าใครมีสติปัญญาขึ้นมา เราพยายามประพฤติปฏิบัติ ค้นคว้าหาใจของตนเอง

ถ้าค้นคว้าหาหัวใจของตนเอง เอาใจของเรายกขึ้นสู่วิปัสสนา ยกขึ้นสู่วิปัสสนาคือการ
แก้ไขหัวใจของตนนั้นแหละ เวลาพิจารณาซ้ำแล้วซ้ำเล่า เวลากิเลสมันขาด อริยสังข ทุกข์ สมุทัย
นิโรธๆ นิโรธคือการดับทุกข์ ขณะจิตที่มันขาด กิเลสขาดไปต่อหน้า

ถ้ามันไม่ขาด มันจะรู้ได้อย่างไรว่ามันพ้นทุกข์ ถ้ามันไม่ขาด มันรู้ได้อย่างไร

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ เวลากิเลสขาดตั้งแขนขาด

เราตัดแขนขาด เราไม่รู้จักแขนขาดใช่ไหม กิเลสมันอยู่กับใจ เวลาสังขธรรม อาสวกักขย
ญาณชำระมันขาดออกไปจากหัวใจ ไม่รู้ได้หรือ เฮ้ย! มึงตัดแขน มึงไม่รู้จักแขนมึงขาดหรือ มึง
ตัดกิเลส มึงไม่รู้จักกิเลสมึงขาดหรือ

นี่มันไม่มีนิโรธไง มันเลยเป็นอริยสังข ๓ เล่าสืบๆ กันมา พยายามจำมาให้ดี แล้วก็ไป
สร้างความน่าเชื่อถือ ก็เลยกลายเป็นการแหงนเงี้ยว เป็นการขาดสังขจะขาดความจริงในใจของตน
มันเลยไม่มีสังขจะความจริงในใจของเขา มีแต่ข่าวลือ ข่าวเล่ามาแต่อดีต

แต่หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านไม่ได้ลือ ท่านทำจริง ปัจจัตตัง สันทิฎฐิโกกลางหัวใจ
แล้วท่านพูดสอนไว้ อย่าเชื่อ กาลามสูตร ไม่ให้เชื่อ ให้มีสังขจะความจริงขึ้นมากกลางหัวใจของตน
อันนั้นจะเป็นคุณสมบัติของเราชาวพุทธ เอวัง